

تأثیر کاربرد عناصر ریز مغذی بر میزان مقاومت به خشکی بذور تولیدی چغندر قند

معصومه نصیری^۱ و رؤف سید شریفی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت.

۲- استاد یار گروه زراعت دانشکده کشاورزی دانشگاه محقق اردبیلی.

Email:masi_tani@yahoo.com

چکیده

به منظور بررسی تأثیر عناصر ریز مغذی آهن، منگنز و بور بر عملکرد بذر چغندر قند، آزمایشی در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با استفاده از ۸ تیمار شامل شاهد (عدم محلول پاشی) و محلول پاشی به نسبت دو در هزار از ریز مغذی ها و کلیه ترکیبات ممکنه آنها در چهار تکرار اجرا شد. نتایج نشان داد بیشترین عملکرد بذر به مصرف توام آهن بابتور تعلق داشت. آزمایش دیگری نیز به منظور بررسی تأثیر این عناصر بر میزان مقاومت به خشکی بذر تولیدی چغندر قند، در مرحله جوانه زنی و رشد گیاهچه به صورت فاکتوریل در قالب طرح کاملا تصادفی در سه تکرار اجرا گردید. فاکتورهای مورد بررسی بذور تولیدی متاثر از عناصر ریز مغذی با سطوح مختلف تنش خشکی (صفر، ۲، ۴، ۶، ۸ - بار) بودند. نتایج نشان داد که درصد جوانه زنی از ۹۱ درصد در پتانسیل اسمزی صفر به ۵۳/۱۶ درصد در تنش خشکی ۸- بار و از ۸۱/۸۶ درصد در استفاده از ریز مغذی های آهن، بور و منگنز به ۶۱/۳۳ درصد در تیمار شاهد رسید.

مقدمه

افزایش عملکرد و ارتقای خصوصیات کیفی بذر چغندر قند همراه با مصرف شاخ و برگی عناصر ریز مغذی، توسط جاسم و سادو یسکی (۱۹۹۰) گزارش شده است. ال شوچی (۱۹۷۳) گزارش کرد که مصرف بور موجب افزایش عملکرد بذر چغندر قند گردید. کتان (۱۳۸۱) گزارش کرد استفاده از ریز مغذی ها تا حدودی موجب بهبود یکنواختی در جوانه زنی بذرهایی می شود که از این کودها استفاده نموده اند. خارچگنو (۱۹۸۳) نشان داد که بور، درصد جوانه زنی بذر چغندر قند را افزایش داد. به نظرمی رسد یکی از مهمترین موانع دسترسی به عملکرد مطلوب در مزارع چغندر قند بذری اردبیل عدم استفاده از عناصر ریز مغذی است ضمن آنکه در بیشتر مناطق تحت کشت چغندر قند ممکن است مرحله جوانه زنی و استقرار گیاهچه، به دلیل کمبود آب با مشکلاتی مواجه گردد بنابراین در این تحقیق ضمن بررسی تأثیر عناصر ریز مغذی بر عملکرد بذر چغندر قند، کوشش شده است تا میزان مقاومت به خشکی بذور تولیدی متاثر از این عناصر در مقایسه با شاهد مقایسه گردد.

مواد و روشها

به منظور تأثیر محلول پاشی عناصر ریز مغذی آهن، منگنز و بور بر روی عملکرد کمی و میزان جوانه زنی بذر چغندر قند، آزمایشی در سال زراعی ۸۴ در ایستگاه تحقیقات کشاورزی اردبیل در قالب طرح بلوکهای کامل تصادفی با چهار تکرار اجرا گردید. تیمارهای مورد بررسی را شاهد محلول پاشی با ریز مغذی های آهن، منگنز، بور و کلیه ترکیبات تیماری آنها به نسبتهای ۲ در هزار تشکیل می داد. آزمایش دیگری نیز به صورت فاکتوریل با طرح کاملا تصادفی در ۳ تکرار بر روی بذور تولیدی و با پتانسیل های اسمزی (صفر، ۲، ۴، ۶، ۸- بار) اجرا گردید. برای ایجاد پتانسیل های اسمزی مختلف از پلی اتیلن گلیکول ۶۰۰ بر اساس فرمول کافمن و اکارد (۱۹۷۳) مقدار مورد نیاز محاسبه و برای تیمار شاهد از آب مقطر استفاده شد. برای هر یک از تیمارها ۲۰ عدد بذر انتخاب و بعد از ضد عفونی، در پتری دیش و در دمای اتاق قرار گرفت. ثبت جوانه زنی به طور روزانه انجام گرفت. برای اندازه گیری اجزای جوانه زنی از روش کاغذ صافی چین دار و برای بررسی رشد گیاهچه از حوله کاغذی استفاده گردید. هنگام شمارش، بذوری جوانه زده تلقی شدند که طول ریشه چه آنها حداقل ۲ میلیمتر بود.

نتایج و بحث

کاربرد کلیه عناصر ریز مغذی موجب افزایش عملکرد بذر گردید بطوری که میزان عملکرد در تیمارهای آهن، منگنز، بور، مصرف توام آهن با منگنز، بور با آهن، منگنز با بور، آهن با منگنز و بور در مقایسه با تیمار شاهد از افزایش معنی داری برخوردار بود و بیشترین افزایش به مصرف توام آهن با بور تعلق داشت (جدول ۱). نتایج مشابهی توسط بنداک (۱۹۹۶) گزارش شده است. مقایسه میانگین ها نشان داد که با افزایش سطح خشکی، درصد جوانه زنی کاهش می یابد (جدول ۱). بطوری که درصد جوانه زنی از ۹۱ درصد در تیمار شاهد به ۵۳/۱۶ درصد در تنش خشکی ۸- بار رسید. در بین ترکیبات کودی، ترکیب تیماری آهن با منگنز و بور با ۸۱/۸۶ درصد جوانه زنی، بیشترین درصد جوانه زنی و تیمار شاهد با ۶۱/۳۳ درصد کمترین درصد جوانه زنی را به خود اختصاص دادند (جدول ۱). بین تیمارهای کودی، مصرف آهن با منگنز حداکثر یکنواختی جوانه زنی و مصرف بور حداقل یکنواختی جوانه زنی را در برداشت (جدول ۱). در یکنواختی جوانه زنی هرچه عدد بدست آمده کمتر باشد نشانه یکنواختی بیشتر جوانه زنی می باشد (۶). نتیجه اینکه کاربرد عناصر ریز مغذی آهن بور و منگنز در مقایسه با شاهد به افزایش عملکرد منجر می گردد ضمن آنکه بذر تولیدی متاثر از این عناصر از سرعت و درصد جوانه زنی بالاتری در مقایسه با تیمار شاهد برخوردارند.

جدول ۱- مقایسه میانگین مولفه های جوانه زنی و رشد گیاهچه در پتانسیل های اسمزی و تیمار های مختلف کودی

تیمار های مورد بررسی	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	عملکرد بذر	یکنواختی جوانه زنی	پتانسیل اسمزی	درصد جوانه زنی	سرعت جوانه زنی	یکنواختی جوانه زنی
شاهد	c۶۱/۳۳	bc۰/۰۱۱	c ۱۸۰	b۹۲/۶۴	صفر	a۹۱	a۰/۴۱۱	a۳۴/۹
آهن	b۷۳/۰۶	bc۰/۰۱۱	c۱۹۰	ab۹۷/۸	-۲	b۷۹/۱۶	a۰/۰۱۳	b۵۲
منگنز	ab۷۶	ab۰/۰۱۲	b۲۰۵	b۹۲/۰۸	-۴	bc۷۳/۵	b۰/۰۱	b۵۷/۸
بور	a۸۱/۰۶	a۰/۰۱۳	ab۲۳۷	a۱۰۱/۳۹	-۶	c۶۹/۱۶	b۰/۰۰۱	c۶۲
آهن + منگنز	b۷۰/۰۴	c۰/۰۱	b۲۱۳	b۸۱/۰۷	-۸	d۵۳/۱۶	c۰/۰۰۹	d۷۶
آهن + بور	bc۶۸/۸	bc۰/۰۱۱	a۲۶۳	b۹۴/۲۶	-			
بور + منگنز	b۷۳/۶	ab۰/۰۱۲	a۲۵۸	ab۹۷/۴۷	-			
آهن + بور + منگنز	۸۱/a۸۶	ab۰/۰۱۲	a۲۵۳	ab۹۷/۸۷	-			

منابع

- [۱] کتان، ب. ۱۳۸۱. تاثیر کودهای فرعی بر کمیت و کیفیت بذر منوژم و مولتی ژرم چغندر قند. موسسه تحقیقات اصلاح و تهیه بذر چغندر قند، ۶۶ صفحه.
- [2] Al- Shevskii, N.G. 1973. Effect of boron fertilizers on yield and quality of sugar beet. Nauchnye – Trudy – Vkrainskoi – Sel skokhzyuistennol- Akademi. 75:96-100.
- [3] Bondok, M.A. 1996. The role of boron in regulation growth. yield and homonal. Annals- of – Agricultural- Science – Cairo. 41(1): 15- 33.
- [4] kharchenko, N.A. 1983. Application of sugar phosphate enriched with calcium borate to sugar beet Stecklings – Sakharnaya svekla. No, 11:34-5.
- [5] kaufman, M.R. and A.N. Eckard. 1971. Evaluation of stress control by polyethylene glycols by analysis of gulation. Plant Physiology. 47:453-456.
- [6] Soltani, A., S. Galeshi, E. Zenali and N. Latifi. 2001. Germination Seed reserve utilization and growth of chickpea as effected by salinity and seed size Seed sci and Technol. 30:51-60.
- [7] Jassem, M. and H. Sadowski. 1990. Seed Improvement as a factor in increasing the efficiency of sugar beet production. Biulyn Instytutu Hodowli Aklimatyzacji Roslin. No. 173- 4:155-65.